

«امیر چاهکی» در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»:

«روابط راهبردی» تهران با مسکو؛ «خانه‌ای روی آب» است

حمیدرضا مهدیزاده

در تعریف روابط بین‌الملل، واژگانی چون متحد راهبردی «Strategic Ally» و یا حتی متحد استراتژیک «Strategic Partner» مفاهیمی کاملاً مشخص، آکادمیک و در قالبی پذیرفته شده هستند.

«اصلی‌ترین میحث مربوط به «متحد راهبردی» مربوط به «عهد دفاع متقابل» به‌عنوان مهم‌ترین ویژگی متحدان در یک قرارداد دوجانبه رسمی است که مطابق آن، «حمله به یکی، حمله به دیگری تلقی می‌شود مانند تأکید بر ماده ۵ پیمان ناتو در روابط آمریکا و ژاپن» اما در «شراکت استراتژیک»، کشورها هیچ الزامی برای دفاع از یکدیگر در جنگ‌های دوجانبه و چندجانبه ندارند و این‌گونه پیمان‌ها معمولاً بر سر یک موضوع خاص «مثلاً دور زدن تحریم‌ها یا فروش نفت» شکل می‌گیرد و به محض تغییر منافع یا فشار قوی‌ب‌تر گتر، سریعاً قابل ابطال است.»

روزی که از اساماعیل بقایای «سختگویی وزارت خارجه دولت دکتر پزنشکیان – پرسیدم، روسیه «چطور متحدی است که ارتش ماراد حمله اسرائیل به خاک‌مان تنها گذاشت نه اس-۴۰۰ داد و نه سوخو-۳۳» هرگز تصور نمی‌کردم که فقط باید ۱۲ ماه صبر کنم تا شخص «ولادیمیر پوتین» به عنوان رهبر روسیه پاسخ را بدهد و تأکید کند که هیچ‌گونه پیمانی با ایران ندارد. پاسخی که البته باید سختگویی وزارت خارجه کشورم در ۱۰۷/آبان/۱۴۰۳ می‌داد، اما به جای آن به‌همان شعارهای همیشگی متوسل شد. آری، در دیپلماسی دهه‌های اخیر تهران، نام حاکمیت جمهوری اسلامی به شکلی عجیب و غریب به نام «روسیه» پیوند خورده و با اینکه سال‌هاست هنر نه‌های سنگین و کمر شکن دشمنی «سادیسم‌گونه» آنها با ایالات متحده آمریکا را اما ملت ایران تحمل می‌کنیم و به جان خریده‌ایم، آقایان «دل خوش» بودند که ب‌لوک شرق، شرقی، شرقی قابل اعتماد چون روسیه دارند. حالا اما اسناد منتشر شده توسط ار شیوا امنیت ملی ایالات متحده گویای واقعیت امر است.

در این شماره از گفت‌وگوی میز سیاست خارجی «توسعه ایرانی» همراه می‌شویم با «امیر چاهکی»، کارشناس ارشد مسائل روسیه از برلین آلمان، و از او می‌خواهیم به‌واکوی مذاکرات فوق‌محرمانه‌ای میان روسای جمهور آمریکا و روسیه درباره ایران بپردازد که حالا افشا شده‌است. مذاکراتی که در آن، رهبر روسیه هنگام دیدار با جرج دبلیو بوش تأکید کرده که

«نشت اولیاینا» اسلوکی ۱۶- ژوئن ۲۰۱۰ جرج بوش: ولادیمیر امن می‌خواهم از توایب موضعی که درقبال فروش موشک‌های S-300 به ایران گرفتی، تشکر کنم. این برای ما و برای اسرائیلی‌ها بسیار مهم است. اگر آن‌ها این سیستم را داشته باشند، تغییر

«در حالی که کشور همچنان با خطر حمله مجدد اسرائیل مواجه است، ایران به نظر می‌رسد در میان اولویت‌های متنوع و گاه متعارض دولت ایالات متحده به رتبه‌های پایین‌تر رانده شده باشد. در حوزه هسته‌ای، تهران در حال حاضر اهرم‌های کمتری در برابر واشنگتن در اختیار دارد و بیش از پیش در اعمال نفوذ منطقه‌ای، چه در خاورمیانه و چه در قفقاز جنوبی، با مشکل مواجه است. به‌جای گسست، باید انتظار تداوم وضعیت موجود را در آینده نزدیک داشت.»

به گزارش سرویس بین‌المل «انتخاب» اندیشکده ایتالیایی مطالعات سیاست بین‌الملل (ISPI) نوشت: خبر نامه The Week، MED، ارائه تحلیل‌های آگاهانه درباره مهم‌ترین تحولات منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا، مجموعه‌ای از دیدگاه‌های منحصربه‌فرد و پیش‌بینی‌های قابل اتکاد درباره سناریوهای آینده اگر دهم می‌آورد.

به گزارش سرویس بین‌المل «انتخاب»، در ادامه این مطلب آمده است: در چشم‌انداز پیش‌رو، سال جدید از هم اکنون چگون رویداد کلیدی را در خود دارد که به احتمال زیاد بر پویایی‌های منطقه‌ای تأثیر گذار خواهند بود. انتخابات در مراکش، الجزایر، لبنان و به‌ویژه اسرائیل، در کنار گردم‌های‌های چندجانبه مهمی مانند اجلاس COP31 در آنتالیایبار دیگر منطقه منارادر کانون توجه بین‌المللی قرار خواهد داد. پس از چنین سال پر تلاطمی، چه انتظاری می‌توان از منطقه در سال ۲۰۲۶ داشت؟ چالش‌های اصلی در سطح منطقه‌ای و-

در درون کشورهای مختلف - چه خواهند

بود؟ کارشناسان شبیه‌ای ISPI به بررسی

مهم‌ترین روندها و نکاتی می‌پردازند که باید در کشورهای منطقه منا در سال ۲۰۲۶ زیر

نظر داشت.

جهان عرب در منار در سال ۲۰۲۶

«در سال ۲۰۲۶، خاورمیانه و شمال آفریقای عربی ممکن است نسبت به یک‌دهه پیش نفوذپذیری کمتری داشته باشد، اما در عین حال شکننده تر شود. ممکن است شاهد حضور کمتر روسیه در سوریه، نفوذ گسترده‌تر در یمن، عراق و شام، نقش کم‌رنگ‌تر در کیه در

عراق و لیبی، کاهش حضور اروپا در شمال آفریقا و ایالات متحده‌ای منزوی تر باشی. رژیم‌های اقتدارگرای عرب در حال تثبیت قدرت و تقویت مرزهای خود هستند. هم‌ون‌های منطقه‌ای در حال بازتنظیم سیاست‌ها یا تمرکز بر مسائل داخلی‌اند. قدرت‌های جهانی نیز اولویت‌های فوری‌تری در نیم‌کره‌های خود دارند. با توجه به شاخص‌های اقتصادی خشن تأمثیر در منطقه منا، احتمالاً استدلال‌ها برای مداخله‌گری گسترده‌تر خارجی کاهش خواهد یافت. با این حال، بی‌ثباتی همچنان پابرجا خواهد بود. فشارهای اجتماعی، جمعیتی و اقلیمی منطقه را بر لبه تیغ نگه می‌دارند. احساس شکست‌ناپذیری اسرائیل می‌تواند آن را بیش از پیش به درگیری در سوریه، لبنان و سرزمین‌های فلسطینی بکشاند. جاه طلبی‌های هژمونیک ترکیه- همراه با محاسبات سیاسی و اقتصادی داخلی - ممکن است همچنان به کنش‌گری این کشور در شام و لیبی دامن بزند. سربز پناهنی از ساحل آفریقا، موج‌های مهاجرت و احیای داعش می‌تواند اروپا را به مداخله شدیدتر در شمال آفریقا وادار. د- سسودان زخمی باز و آهترپایی برای بازیگران خارجی است. مسکو کم‌رگ‌م‌تر در- در صورت فروکش کردن جنگ واکراین - ممکن است به بازگشتی «ترکیبی» بیندیشد؛ واشنگتن امپریالیستی و معامله‌گر شاید دوباره تمرکز

در منطق کرملین، ایران صرفاً «ابزاری برای معامله» با واشنگتن است.

امیر چاهکی عزیز! چگونه جمهوری اسلامی ایران می‌تواند با ولادیمیر پوتین روابطی راهبردی داشته باشد، در حالی که بر اساس اسناد فاش شده، او رهبران ایران را «جاه‌طلب هسته‌ای» و «دیوانه» خطاب کرده است؟

با درود فراوان به مخاطبان عزیز روزنامه «توسعه ایرانی»، ولادیمیر پوتین از سال ۱۹۹۹، پس از آنکه بوریس یلتسین بیمار مأموریت ریاست جمهوری را به او سپرد، قدرت را به دست گرفت. او به عنوان یک افسر سابق «ک‌گ‌ب» که شاهد فروپاشی شوروی در دوران خدمتش - آلمان شرقی - بود، این واقعه را علاوه بر تراژدی ایدئولوژیک یک «فاجعه شخصی» هم قلمداد کرد چون او نیز مانند تو - که در تهران مسافر کشی می‌کنی مجبور شد برای تأمین مایحتاج همسر و فرزندانش در سن پترزبورگ مسافر کشی کنسد. در واقع پوتین با کسب چنین تجربه‌ای، حکمرانی خود در روسیه را با منته‌های امنیتی پیش

بزرگی در موازنه‌یاجامی‌شود و گزینه‌های ماحدود می‌شود. پوتین: من نگرانی تو را درک می‌کنم به همین دلیل بود که شخصاً دستور دادم تحویل این سامانه به ایران متوقف شود هر چند که آن‌ها قراتر داد دارند و پول آن اهرم پر داخت کرده‌اند.

اندیشکده ایتالیایی ISPI تحلیل کرد؛

تهران دیگر اولویت نخست کاخ سفید نیست؟

خود را به منطقه معطوف کند و پکن با اعتماد به نفس تر، آرام و فرصت طلبانه نفوذ خود را گسترش دهد.»

رصد قیمت نفت در سال ۲۰۲۶

«در میان شاخص‌های متعددی که باید در ماه‌های آینده زیر نظر داشت، قیمت نفت شاید گسترده‌ترین تأثیر را بر کل منطقه نداشته باشد. حتی اگر آژانس بین‌المللی انرژی اخیراً پیش‌بینی خود درباره مازاد عرضه جهانی نفت در سال آینده را تعدیل کرده باشد، همچنان به نظر می‌رسد عرضه حدود ۳۸۴ میلیون بشکه در روز از تقاضا فراتر رود. این امر ناشی از رشد چشمگیر تولید در ایالات متحده و آمریکای جنوبی و همچنین افزایش تولید اوپک پلاس است. اداره اطلاعات انرژی آمریکا انتظار دارد قیمت نفت در سال آینده با هم کاهش یابد و بهای نفت برنت در سه ماهه نخست ۲۰۲۶ به‌طور میانگین به ۵۵ دلار در هر بشکه برسد.

در منطقه منا، مازاد عرضه اگر چه برای واردکنندگان خالص انرژی شریا بر ا تسهیل می‌کند، اما خطر تأثیرات پایدار بر تولیدکنندگان - چه پر درآمد چه کم درآمد - را به همراه دارد. در مورد داول، کاهش درآمدهای دولتی و افزایش کسری بودجه می‌تواند پروژه‌های پرهزینه تنوع بخشی اقتصادی، به‌ویژه در کشورهای خلیج فارس، را بیش از پیش به تعویق بیندازد. در مورد دوم، که به کشورهای بسیار آسیب‌پذیرتر مربوط می‌شود، پیامدهای تواند خطر ناک‌تر باشد و دولت‌ها را به کاهش شدید هزینه‌های عمومی وادار کرده و نارضایتی اجتماعی را تشدید کند. نمونه قابل توجه، الجزایر است؛ بودجه ۲۰۲۶ این کشور، با وجود تأمین مالی برنامهای با هزینه بی‌سابقه (۱۳۵ میلیارد دلار)، بر مبنای قیمت متوسط ۶۰ دلار برای هر بشکه، نفت تنظیم شده است. سقوط قیمت به زیر این سطح، دولت را ناچار به بازنگری در سیاست‌های مالی خواهد کرد.»

نیاز به همکاری برای عبور از بحران اقلیمی در منا

«با تشدید فشارهای اقلیمی در سراسر منطقه منا، عدالت آب‌ی و حاکمیت غذایی در سال ۲۰۲۶ به‌محركه‌های اصلی همه‌نزار به‌عومهم همکاری تبدیل خواهند شد. خشکسالی‌های طولانی مدت، افت منابع آب زیرزمینی و اختلال در نظام‌های غذایی، نابرابری‌های اجتماعی را تشدید کرده و مشروعیت دولت‌ها را تحت فشار قرار داده و نارضایتی‌ها را در دست‌های چون لبنان، سوریه و یمن عمیق‌تر خواهد کرد. با این حال، همین فشارها می‌توانند زمینه‌هایی برای همکاری ایجاد کنند؛ از طریق حکمرانی مشترک آب، کشاورزی سازگار با اقلیم و نظام‌های غذایی منطقه‌ای. این که تنش اقلیمی به درگیری بین‌جملد با همکاری ر تقویت کند، به انتخاب‌های حکمرانی، میزان مشارکت جوامع محلی و توانایی تعریف آب و غذا به‌عنوان کالاهای سیاسی و اجتماعی مشترک - نه منابع امنیتی - شده - بستگی خواهد داشت.»

جاه‌طلبی‌های فضایی منطقه منازیر ساخت راهبردی در دل نابرابری‌های پادار

«با نگاهی به سال ۲۰۲۶، برنامه‌های فضایی کشورهای منا، با وجود تفاوت‌های گسترده در سطح سرمایه‌گذاری، بلوغ‌نهایی و بودجه‌های ملی، به‌طور فزاینده‌ای حول یک منطق

در همین اسناد افشا شده، بخوبی شاهدیم که پوتین حتی در گفتگو با احمدی‌نژاد که با اسرائیل ستیزی وزیر سوال برد، جنایت هلو کاست، کشور را به سرآشویی تحریم‌های جهانی پر تاب کرد با لحنی تلخ هشدار داده بود که در صورت عدم مذاکره با آمریکا، انزواي کامل در انتظار ایران خواهد بود. بنابراین دیگر باید با چه زبانی تأکید کنیم رهبر روسیه همواره از «کارت ایران» برای تنظیم روابط خود با غرب و آمریکا استفاده کرده است.

همین موضوع کفایت می‌کند تا

اینجاست که این اسناد نشان می‌دهند پوتین شخصاً رابطه با جمهوری اسلامی را به گونه‌ای مدیریت کرده تا مانع از انتقال فناوری‌های کلیدی موشکی و هسته‌ای از مسکو به تهران نشود. در واقع نگاه او به ایران هرگز فراتر از یک همسایه نبوده و جمهوری اسلامی را هیچ‌گاه به عنوان یک متحد قابل اتکا یا استراتژیک در نظر نگرفته است چه رسد به عنوان متحد راهبردی. گفتگوهای پوتین با جورج بوش پسر

راهبردی مشترک همگرمی شوند. دولت‌های منطقه‌فشار ا به‌عنوان زیرساختی حیاتی تلقی می‌کنند و بر مشاهده زمین، ارتباط ماهواره‌ای و خدمات داده‌محور با ارزش اقتصادی، زیست‌محیطی و امنیتی روشن تمرکز دارند. تاولمندسازی فناوری‌ها و حاکمیت تکنولوژیک به اهداف محوری بدل شده و پیوند نزدیکی با دستور کارهای هوش مصنوعی، زیرساخت دیجیتال و تولید پیشرفته یافته‌است. هم‌زمان، کشورها خود را در بخش‌های مختلف، نظیر ارزش فضایی، از-تحلیل‌های پایین‌دستی ناختمات پر تاب و فضامندر- موقعیت‌یابی می‌کنند. مجموع این روندها نشان دهنده چرخشی قاطع به‌سوی بر نامه‌های فضایی عملیاتی‌تر، اقتصادی‌تر و یکپارچه‌تر از منظر راهبردی است.»

احتمالاً عرس‌ان سعودی، قطر و امارات فشار بر آمریکا را برای اجرای طرح صلح غزه افزایش خواهند داد و هم‌زمان در پی تقویت بازگشت ژئوپولیتیکی خود به شام، با تمرکز بر سوریه و عراق، خواهند بود. بحران‌های سسودان و یمن، به‌دلیل تشدید رقابت‌های درون خلیجی، نیازمند توجه‌ویژه خواهند بود. در سال جدید، زمینه‌هایی را تقویت همکاری‌های شورای همکاری با اتحادیه اروپا و نیز شراکت راهبردی شورای همکاری ا ایتالیا قرار است؛ به‌ترتیب با برگراری دومین اجلاس مشترک و تدوین برنامه اقدام مشترک م‌ر برای دوره ۲۰۲۰-۲۰۲۶. مهم‌تر از همه، تلاش سیاسی اصلی بایتخ‌های خلیج فارس معطوف به ایجاد توازن هرچه بهتر میان واشنگتن و پکن خواهد بود.»

ایران در ۲۰۲۶: چشم‌انداز دشوار

«در حالی که کشور همچنان با خطر حمله مجدد اسرائیل مواجه است، ایران به نظر می‌رسد در میان اولویت‌های متنوع و گاه متعارض دولت ایالات متحده به رتبه‌ای پایین‌تر رانده شده باشد. در حوزه هسته‌ای، تهران در حال حاضر اهرم‌های کمتری در برابر واشنگتن در اختیار دارد و بیش از پیش در اعمال نفوذ منطقه‌ای، چه در خاورمیانه و چه در قفقاز جنوبی، با مشکل مواجه است. به‌جای گسست، باید انتظار تداوم وضعیت موجود را در آینده نزدیک داشت. ساخت پر تابگرهای جدید موشکی و تقویت برنامه موشکی همچنان ستون‌های اصلی دکترین نظامی کشور باقی خواهند ماند، در حالی که تقویت گفت‌مان ملی گرایی و احیای تاریخ و اسطوره‌های پیشااسلامی به‌عنوان پشتوانه‌ای برای روایت هویتی ایران ادامه خواهد یافت.

با این حال، مهم‌تر از همه، نیاز به رسیدگی به چالش‌های داخلی تکرار شونده است که دولت مسعود پزنشکیان را در حالت آماداباش نگه خواهد داشت. و خلعت شرایط اقتصادی و افت ارزش پول ملی، همراه با تداوم بحران آب و محیط‌زیست، بدان معناست که تا سال ۲۰۲۶ ایران باید هم‌زمان با چالش‌های داخلی و خارجی متعددی دست‌وپنجه نرم کند.»

اسرائیل در ۲۰۲۶: مسیر منتهی به انتخابات

«در اسرائیل، سال ۲۰۲۶ بی‌تردید تحت تأثیر انتخابات پیش‌رو در ماه اکتبر خواهد بود. با این حال، پیش از آن، چندین مسئله حل نشده نیازمند رسیدگی است. دولت و نخست‌وزیر ا با شکاف فزاینده‌ای در اعتبار سیاسی مواجه‌اند که به‌زتاب‌دهنده توانایی گسترده‌تر در پذیرش مسئولیت‌های سیاسی و نهادهی در قبال بخش‌های بزرگی از جامعه اسرائیل است. در عرصه خارجی، بر تشکیل دولت فلسطینی از سوی اسرائیل همچنان

«خطای ادراکی» یا به قول خود پوتین «دیوانگی» محسوب می‌شود.

حال، پرسش من از مخاطبان ارجمند شما این است با توجه به همین اسناد منتشر شده که نشان می‌دهد پوتین در گفت‌وگو با جورج بوش، رهبران ایران را «دیوانه» خطاب کرده، آیا نباید محتمل بدانیم که وی در گفت‌وگوهای فعلی با دونالد ترامپ نیز همین ادبیات تحقیرآمیز را در خفا تکرار کرده باشد؟ به نظر همه متفق القول هستیم که پاسخ مثبت است.

پوتین هنگامه جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل صریحاً به عباس عراقچی در مسکو گفت که کشورش در تقابل تهران و تل آو یو دخالت نمی‌کند، پای حرفش هم ایستاده و اس-۴۰۰ و سوخو-۳۵ را تا همین لحظه تحویل نداده و نخواهد داد. حالا هم که اسناد مذاکراتش با بوش پسر منتشر شده، آیا واقعا برای جمهوری اسلامی نظاره نمایش حمایت‌های سیاسی روسیه در شورای امنیت و آژانس کافی است که همچنان بر طبل توخالی «روابط راهبردی» با مسکومی‌کوبند؟ من هم با پرسش محکم تو موافقم، روسیه و پوتین طی سال‌ها بر اساس درک خود از منافع ملی روسیه، تغییراتی در نزدیکی با دوری از ایران داشته‌اند. اما در محتوا، هرگز ایران را به‌عنوان یک «متحد» حتی معمولی چه برسد به استراتژیک یا راهبردی، ارزیابی نکرده‌اند.

همین که تمام قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران -حدفاصل ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰- با تأیید روسیه و چین تصویب شدند نشان از نگرانی عمیق پوتین و شی نسبت به برنامه هسته‌ای و موشکی ایران، داشته دارد.

در همین اسناد افشا شده، بخوبی شاهدیم که پوتین حتی در گفتگو با احمدی‌نژاد که با اسرائیل ستیزی وزیر سوال بردن جنایت هلو کاست، کشور را به سرآشویی تحریم‌های جهانی پر تاب کرد با لحنی تلخ هشدار داده بود که در صورت عدم مذاکره با آمریکا، انزواي کامل در انتظار ایران خواهد بود. بنابراین دیگر باید با چه زبانی تأکید کنیم رهبر روسیه همواره از «کارت ایران» برای تنظیم روابط خود با غرب و آمریکا استفاده کرده است.

نکته جالب توجه، در تفاوت رفتار روسیه با ایران و کره شمالی است؛ در حالی که کره شمالی برای اولین بار در تاریخ، ده‌ها هزار نیروی نظامی خود را برای حمایت از روسیه در جنگ واکراین اعزام کرده، مسکو همچنان در مورد ایران روگردانی کاملاً مدیریت‌شده و محدود دارد. -حالا در این میان، حمایت اخیر چین و روسیه از ایران در بحث «مکانیسم ماشه» نه یک حمایت راهبردی، بلکه حمایت از حفظ منافع اقتصادی خودشان است. چین به نفت ایران «و همچنین روسیه و ونزئلا» برای توسعه اقتصادی‌اش نیاز دارد و نمی‌خواهد با

بدوی و ساده‌ای نیستند از جمله احمدی‌نژاد و اطرافینش ایران همیشه یک همسایه یابی و سرکش «Rogue State» بوده، مانمی خواهیم شاهد یک ایران هسته‌ای باشیم اما فشار بیش از حد ممکن است آنها را به سمت رادیکالیسم بیشتر سوق دهد

منابع اصلی در مسیر جایگاه منطقه‌ای این کشور است و حتی روابط آن با دولت ترامپ را نیز تهدید می‌کند
در بحبوحه گفت‌وگوهای متنازل در درباره مرحله دوم طرح صلح غزه و تلاش‌ها برای گسترش توافق‌های اهرییم، ایجاد یک دولت فلسطینی همچنان پیش‌شرط عادی‌سازی بیشتر روابط با اسرائیل باقی مانده است؛ ش‌رطی که ترامپ نمی‌تواند از آن چشم‌پوشی کند و در نتیجه بنیامین نتانیاهو نیز ناچار به توجه به آن است. در این چارچوب، نخست‌وزیر اسرائیل قرار است در ۲۹ دسامبر به واشنگتن سفر کند. این که آیا این دیدار بار دیگر کفه ترازوی حمایت ترامپ را به‌سوی تل آو یو سنگین خواهد کرد یا نه، همچنان نامشخص است. ممکن است ترامپ در نهایت به این جمع‌بندی برسد که بهترین چشم‌انداز برای پیشرفت معنادر در منطقه، تنها با روی کار آمدن دولتی جدید در اسرائیل فراهم خواهد شد. در مجموع، سال ۲۰۲۶ در حال شکل‌گیری به‌عنوان سالی دشوار اما تعیین‌کننده برای مسیر سیاسی اسرائیل و آینده بلندمدت آن است.»

سال سر نوشت ساز لبنان: اصلاحات بانکی، امنیت خارجی و نمایندگی دموکراتیک

«سال ۲۰۲۶ قطعاً سالی تعیین‌کننده برای لبنان خواهد بود. اکثریت قاطع لبنانی‌ها، چه در داخل و چه در خارج از کشور، ایده‌های زیادی به انتخابات پارلمانی مورد انتظار در بهار دارند. هر دولتی که از دل این انتخابات بیرون آید، با چالش عمده‌روبرو خواهد بود. نخست، تکمیل اصلاح‌نظام بانکی که امکان بازگشت سپرده‌های مصادره شده پس از بحران ۲۰۱۹ را فراهم کرده و ثبات لیر لبنان را تضمین کند، تا شرایط زندگی اکثریت مردم بهبود یابد. دوم، اجرای یک طرح حاکمیتی برای امنیت خارجی که از تمامیت ارضی کشور در برابر ظرفیت‌های اخلاقی گروه همسایه؛ سوریه و اسرائیل، محافظت کند. سومین دشوارترین‌اما به‌همان اندازه مهم، اصلاح -حتی اگر جزئی- نظام توزیع پایداری قدرت است. در وضعیت کنونی، جوامع (سنی، شیعه و مسیحی) به‌ویژه در پارلمان به شکلی نمایندگی می‌شوند که به نفع گروه‌های کوچک‌تر و به زیان گروه‌های بزرگ‌تر است. بنابراین، دولت ۲۰۲۶ وظیفه‌ای چالش‌برانگیز را نمایان‌دین در پیش خواهد داشت: تقویت نمایندگی دموکراتیک در نهادهای م‌رکزی.»

نکته بسیار مهم در اسناد فاش شده، اینجاست که این اسناد نشان می‌دهند پوتین شخصاً رابطه با جمهوری اسلامی را به گونه‌ای مدیریت کرده تا مانع از انتقال فناوری‌های کلیدی موشکی و هسته‌ای از مسکو به تهران نشود. در واقع نگاه او به ایران هرگز فراتر از یک همسایه نبوده و جمهوری اسلامی را هیچ‌گاه به‌عنوان یک متحد قابل اتکا یا استراتژیک در نظر نگرفته است چه رسد به عنوان متحد راهبردی

فعال شدن قطعه‌نامه‌ها، ناوگان‌های دریایی آمریکا و سایر کشورها اجازه توقیف کشتی‌های حامل نفت کشورمان را پیدا کنند.

از سوی دیگر، تمامی پروژه‌های کلیدی مانند نیروگاه بوشهر، دریافت سامانه‌های پدافندی و حتی کالاهای اساسی، طی ۲۶ سال گذشته مستقیماً توسط شخص پوتین مدیریت شده تا همواره اهرم فشار مسکو بر تهران حفظ شود.

حمیدرضا! تنها راه تنظیم عادلانه رابطه ما با روسیه، آغاز «مذاکرات مستقیم ایران با آمریکا» است؛ و تنها در این صورت است که روسیه دیگر نمی‌تواند از ایران به عنوان ابزار معامله با واشنگتن استفاده کند.

باید تأکید کنم تعریف قبلی تهران از منافع ملی که به سه پایه «زدیکی به استانه‌اتمی شدن»، «نفوذ گروه‌های نیابتی» و «توان موشکی» بنا شده بود، اکنون کارایی خود را از دست داده و نیاز به بازتعریف جدی دارد. جهان شاهد بود که برای نخستین بار پس از انقلاب، ایران در یک رویارویی نظامی مستقیم با آمریکا و اسرائیل قرار گرفته و همین شرایط، ضرورت تغییر در رویکردهای دیپلماتیک را به دوچندان کرد. با توجه به سفر نتانیاهو به آمریکا و تلاش او برای تداوم جنگ با تهران، حفظ موقعیت سیاسی خود و پیروزی در انتخابات ۱۴۰۲، ایران باید با هوشیاری بیشتری عمل کند. این اصرار چنددهه‌ای بر «متحد استراتژیک» دانستن روسیه، باید با توجه به اسناد فاش شده از گفتگوی پوتین و بوش، به مثابه «بنا کردن خانه‌ای استوار بر دریای خروشان» است که هیچ پایه و اساس واقعی ندارد. علاوه بر روسیه، موضع‌گیری اخیر چین در کنار اسارات و حمایت از ادعاهای جعلی درباره جزایر سه گانه ایرانی، نشان دهنده لزوم بازنگری در اعتماد مطلق به این شرکای شرقی است. در واقع انتشار این اسناد تاریخی و رفتارهای اخیر روسیه و چین، بهترین فرصت برای یک «بازنگری خرمندانه» در سیاست خارجی ایران است تا منافع ملی بر اساس واقعیت‌های جدید جهانی تنظیم شود.

امیر چاهکی عزیز، ممنون از شما.

«نشت سوچی» روسیه - ۱۶ آوریل ۲۰۰۸؛ جرج بوش: مانیا؛ ننداریم که این دیوانه‌های مذهبی «Religious Nutcases» سلاح اتمی داشته باشند. پوتین: آن‌ها کاملاً دیوانه‌اند. من شگفت زده‌ام اگر چه ایدئولوژی آن‌ها دیوانه‌وار است اما هوشمندند تحصیلات دانشگاهی دارند و آدم‌های	«تشت سوچی» روسیه - ۱۶ آوریل ۲۰۰۸؛ جرج بوش: مانیا؛ ننداریم که این دیوانه‌های مذهبی «Religious Nutcases» سلاح اتمی داشته باشند. پوتین: آن‌ها کاملاً دیوانه‌اند. من شگفت زده‌ام اگر چه ایدئولوژی آن‌ها دیوانه‌وار است اما هوشمندند تحصیلات دانشگاهی دارند و آدم‌های
--	--

منابع اصلی در مسیر جایگاه منطقه‌ای این کشور است و حتی روابط آن با دولت ترامپ را نیز تهدید می‌کند

در بحبوحه گفت‌وگوهای متنازل در درباره مرحله دوم طرح صلح غزه و تلاش‌ها برای گسترش توافق‌های اهرییم، ایجاد یک دولت فلسطینی همچنان پیش‌شرط عادی‌سازی بیشتر روابط با اسرائیل باقی مانده است؛ ش‌رطی که ترامپ نمی‌تواند از آن چشم‌پوشی کند و در نتیجه بنیامین نتانیاهو نیز ناچار به توجه به آن است. در این چارچوب، نخست‌وزیر اسرائیل قرار است در ۲۹ دسامبر به واشنگتن سفر کند. این که آیا این دیدار بار دیگر کفه ترازوی حمایت ترامپ را به‌سوی تل آو یو سنگین خواهد کرد یا نه، همچنان نامشخص است. ممکن است ترامپ در نهایت به این جمع‌بندی برسد که بهترین چشم‌انداز برای پیشرفت معنادر در منطقه، تنها با روی کار آمدن دولتی جدید در اسرائیل فراهم خواهد شد. در مجموع، سال ۲۰۲۶ در حال شکل‌گیری به‌عنوان سالی دشوار اما تعیین‌کننده برای مسیر سیاسی اسرائیل و آینده بلندمدت آن است.»

سال سر نوشت ساز لبنان: اصلاحات بانکی، امنیت خارجی و نمایندگی دموکراتیک

«سال ۲۰۲۶ قطعاً سالی تعیین‌کننده برای لبنان خواهد بود. اکثریت قاطع لبنانی‌ها، چه در داخل و چه در خارج از کشور، ایده‌های زیادی به انتخابات پارلمانی مورد انتظار در بهار دارند. هر دولتی که از دل این انتخابات بیرون آید، با چالش عمده‌روبرو خواهد بود. نخست، تکمیل اصلاح‌نظام بانکی که امکان بازگشت سپرده‌های مصادره شده پس از بحران ۲۰۱۹ را فراهم کرده و ثبات لیر لبنان را تضمین کند، تا شرایط زندگی اکثریت مردم بهبود یابد. دوم، اجرای یک طرح حاکمیتی برای امنیت خارجی که از تمامیت ارضی کشور در برابر ظرفیت‌های اخلاقی گروه همسایه؛ سوریه و اسرائیل، محافظت کند. سومین دشوارترین‌اما به‌همان اندازه مهم، اصلاح -حتی اگر جزئی- نظام توزیع پایداری قدرت است. در وضعیت کنونی، جوامع (سنی، شیعه و مسیحی) به‌ویژه در پارلمان به شکلی نمایندگی می‌شوند که به نفع گروه‌های کوچک‌تر و به زیان گروه‌های بزرگ‌تر است. بنابراین، دولت ۲۰۲۶ وظیفه‌ای چالش‌برانگیز را نمایان‌دین در پیش خواهد داشت: تقویت نمایندگی دموکراتیک در نهادهای م‌رکزی.»

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان لاهیجان	
شناسه آگهی: ۲۰۸۴۴۲۲	
برابر با شماره ۱۳۷۳۵۰۰۳۸۰۴۶۰۴۰۹۰۹۲۴ مورخه ۱۴۰۴/۰۹/۲۷ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی لاهیجان تصرفات مالکانه و بلا معارض متقانی عسگر زمانی پهمانی فرزند شعبان به شماره شناسنامه ۶۸ کد ملی ۲۷۲۲۳۱۳۶۶ صادره از لاهیجان نسبت به شنودنگ یک قطعه زمین مشتمل بر بنا به مساحت ۳۵۹ متر مربع به شماره پلاک فرعی ۱۳۲۸ مغروری و مجزی شده از پلاک ۲۲۰۱ فرعی از واقع در فرقه شیخنیر لاهیجان بخش ۱۴ کیلان به نشانی: «فرعیان چرخ» شیخنیر از مورد مالکیت محمود مظفر نژاد و جعفر رنگانه مجرز گردیده‌اند لذا به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود و در صورتی که اشخاصی نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید مدت یک ماه از تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرج قضایی تقدیم نمایند، بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول گواهی اقامه دعوی طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.	
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۰/۰۶	تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۲۱
شهریار سلمیعی باز نشین – رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان لاهیجان	
۱۳۲۱/۸/الف	